

Arrest

nr. 154 838 van 20 oktober 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 30 juni 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 mei 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. NIYONZIMA loco advocaat M. DIMONEKENE-VANNESTE en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Ghanees staatsburger te zijn, geboren op 18 december 1977 in de Western Region Takoradi - Kansawordo. U behoort tot de Ahanta.

U woonde alleen in het dorp Kansawordo waar u aan landbouw deed.

U leerde ongeveer anderhalf jaar geleden Ahin kennen in de stad Takoradi. Jullie begonnen met elkaar te praten en Ahin besloot om bij u op bezoek te komen. Hij introduceerde u vervolgens in het homo zijn. Aangezien u geen erectie kan krijgen en daardoor ook nooit een relatie met een vrouw heeft gehad, besloot u om Ahin in uw leven toe te laten. Ahin kwam regelmatig naar de boerderij om er u op te zoeken.

Sinds september 2014 begon u in het dorp gewaar te worden dat homo's er niet waren geaccepteerd. U bleef Ahin zien, maar minder frequent.

Toen u met Ahin in december 2014 rondliep werden jullie door een auto tegengehouden. U besloot om te vluchten en zag dat Ahin door de mannen werd tegengehouden. U had Ahin gewaarschuwd om ook te vluchten, maar hij bleef omdat hij ervan overtuigd was dat hij kon vechten.

U vluchtte naar een gemeenschappelijke vriend Abay in Sekondi. U kon bij hem logeren. Hij weende om Ahin, maar hij wilde u niet vertellen waarom.

Toen u op het strand was, werd u aangesproken door Clerck, een blanke man die op een schip werkte. Hij vroeg u of u een café kende. Clerck benaderde u in het café. Jullie gingen even naar buiten en daar vertelde u dat u uw partner wilt kennen alvorens een relatie aan te knopen. Na drie dagen kwam mister Clerck terug en accepteerde u om met hem een relatie aan te gaan. U ging met hem mee naar het schip. U had hem uw verhaal verteld en hij vertelde u dat hij u zou helpen.

U weet niet op welke dag het schip wegvoer. U verbleef ongeveer een maand op zee, in de kajuit van mister Clerck. Op 23 januari 2015 nam mister Clerck u mee naar de stad. Hij liet u achter in een groot treinstation. Op 27 januari 2015 vroeg u asiel aan bij de Belgische instanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te hebben en vervolging te vrezen omwille van uw seksuele geaardheid. Het CGVS trekt niet in twijfel dat u afkomstig bent uit Ghana.

Het CGVS is in het licht van de elementen van uw dossier, echter niet overtuigd dat u homoseksueel bent.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker, die zichzelf identificeert als homoseksueel, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u geen aannemelijke verklaringen aflegt aangaande de ontdekking en beleving van uw homoseksuele geaardheid.

U verklaart dat u **anderhalf jaar geleden ontdekte dat u homo bent.** (zie gehoor CGVS, p 23). U geeft aan dat u omwille van het feit dat u geen erectie kan hebben, geen relatie kan aangaan met vrouwen. U verklaart 'Voor mij was er maar 1 oplossing om gelukkig te zijn. Om homo te zijn. Ik kan geen seks hebben, maar iemand kan me gebruiken.' (zie gehoor CGVS, p 24). Wanneer de PO u vraagt of iemand een keuze heeft om al dan niet homo te zijn, zegt u 'Ja.'. Wanneer de PO u nogmaals vraagt of iedereen dan kan kiezen om homo te zijn of niet, zegt u 'Ja, mensen kunnen kiezen.' (zie gehoor CGVS, p 13) **De manier waarop u homoseksualiteit voorstelt –als iets dat men kan overwegen, waartoe men kan 'beslissen', en iets dat men 'wordt' – toont een compleet gebrek aan doorleefde ervaringen als homoseksueel aan.** U verduidelijkt dat u ervoor heeft gekozen omdat 'Dat maakt me gelukkig in mijn leven. Daarom heb ik het gekozen. Iedereen heeft graag wat hem of haar gelukkig kan maken en ik was ok daarmee, heel ok.'. Wanneer de PO u vraagt waarom u er dan 'ok' mee bent, zegt u ' Ooh, ik ben er ok mee. Omdat, als ik een man heb die goed seks met me heeft, dan ben ik ok. Dat is het.' (zie gehoor CGVS, p 13). **Uw verklaringen zijn zeer oppervlakkig en gaan niet verder dan de puur fysieke ervaring. Echter de seksuele geaardheid gaat verder dan uitsluitend het fysieke contact, waardoor u op een erg stereotype manier over homo's spreekt.** Homoseksualiteit veronderstelt immers geen theoretische, verstandelijke beslissing of keuze, doch een feitelijke, aangeboren voorkeur en voorliefde voor personen van hetzelfde geslacht.

Wanneer de PO wenst te weten wat er door u heen ging toen u merkte dat u homo was en een relatie aanging met een man, blijft u gefocust op het seksuele. Op de vraag hoe u zich erbij voelde dat Ahin (nvdr uw toenmalige eerste partner) bij u voor de eerste keer bleef slapen maar vooral dat hij avances op u maakte?, zegt u 'Ja, hij deed een been op mij. Ik voelde dat hij me aanraakte; ik deed alsof ik niets voelde. Hij vroeg, Jacob, is het ok, ik zei ja. Hij zei, we gaan vrienden zijn, het is niets. We zijn vrienden. Maar het ging niet. Na een week, hij gaf me geld. Na een week, was het ok. We gebruikte de olie en het was ok. Sindsdien was alles ok.' Wanneer de PO nogmaals vraagt hoe u zich erbij voelde toen een man avances op u maakte, antwoordde u, opnieuw helemaal op het seksuele gericht; 'Ik voelde me ok. Het zei Jacob, laat het me doen, het is ok. En we deden het, maar het ging niet. Het deed veel pijn. Met het geld, de volgende keer, na ongeveer een week met de olie, het was ok. Het is olie in een potje, hij smeert het op zijn penis en dan is het ok.' (zie gehoor CGVS, p 24). Wanneer de PO vraagt of u verward was over uw gevoelens voor mannen, zegt u 'Ik voelde het. Door de manier waarop hij me nam. Ik was vroeger dikker, ik had meer borst, ik voelde het.'. Wanneer de PO nogmaals, nadrukkelijk vraagt of u in

de war was om met een man in bed te liggen, zegt u 'Ik dacht, of het is waar of niet dat hij voor mij zou zorgen. Ik was blij erover. Hij loog niet tegen mij.' (zie gehoor CGVS, p 26). **Uw onvermogen om spontaan blijk te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – homo-zijnde in Ghana – of te getuigen van wat u dacht en wat er door u heen ging, en uw steeds uiterst beknopte uitleg is een danig simpele en allerm minst doorleefde weergave van de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Ghaneese, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid en de manifest vijandige perceptie ervan. Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond, aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van homoseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blijk geeft van het nadenken erover, het omgaan met, en het ervaren van nog maar een enkele gedachte, overweging of gevoel bij het feit dat u homoseksueel bent – cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij die manifest vijandig staat ten aanzien van homoseksualiteit. Immers, hoewel een verschillende culturele achtergrond aanleiding zou kunnen geven tot een verschillende wijze van beleving van de (ontluikende) homoseksualiteit, en een verschillende manier van omgaan met het feit als homoseksueel te leven in een homofobe maatschappij als de Ghaneese, dient vastgesteld dat uit uw verklaringen eenduidig af te leiden valt dat u zich bij de ontdekking, en het ontluikende besef van uw homoseksuele geaardheid, helemaal geen vragen stelde, u dit prompt aanvaardde. U gaf geen enkele blijk van (werkelijke en doorleefde) ervaringen. Uw verklaringen geven dan ook geen blijk van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op een volledig en manifest gebrek aan doorleefde ervaringen. U geeft immers aan dat u op de hoogte was dat homo's in Ghana slecht gezien zijn. U zegt hierover 'Hoe ze (nvdr de Ghanese maatschappij) er naar kijken, ze zeggen dat ze ziekten in het land brengen. Ze doden je. Als ze je zien, dan doden ze je. Ze behandelen je wreed.' Wanneer de PO u vraagt of u dan ook wist dat het niet 'ok' was om homo te zijn in Ghana, zegt u 'Ik weet dat het een geheim is, niet open.' (zie gehoor CGVS, p 26). Er dient opgemerkt dat uw verklaringen dat u uw 'besluit' neemt (zie infra) in de context van de Ghanese maatschappij – een maatschappij in dewelke op homoseksualiteit een groot taboe rust, homoseksualiteit bij wet verboden is en bestraft kan worden, en homoseksuelen getroffen worden door een sociaal religieus en politiek stigma - helemaal niet overtuigen en helemaal niet aannemelijk zijn. Immers, dat u uw homoseksualiteit – die manifest afwijkend is van uw directe leefomgeving, en normalerwijze aanleiding geeft tot enige introspectie en reflectie, gepaard met gemengde gevoelens en eventuele twijfels – ervaren zou hebben als een beslissing uwentwege, waartoe u kwam nadat Ahin toenadering tot u zocht, terwijl u zich nooit eerder de vraag had gesteld of u homo zou zijn (zie gehoor CGVS, p 24) – is compleet ongeloofwaardig.**

Afgezien van het feit dat de hierboven reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen homoseksueel te zijn bij voorbaat reeds ernstig en fundamenteel afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele relatie, kan nog opgemerkt worden dat uw verklaringen wat betreft uw homoseksuele relatie met Ahin, met wie u bijna anderhalf jaar omging geenszins weten te overtuigen.

Wanneer u wordt gevraagd naar de volledige naam van Ahin, zegt u 'dat u hem gewoon Ahin noemde' (zie gehoor CGVS, p 28). Verder bent u niet op de hoogte of hij al dan niet broers of zussen heeft (zie gehoor CGVS, p 28) en of hij kinderen heeft (zie gehoor CGVS, p 29). Daarenboven dient opgemerkt te worden dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat u niet wist waar Ahin woonde en dat u nooit naar zijn huis ging (zie verklaringen DVZ, vraag 15B, opgemaakt op 29 januari 2015), terwijl u bij het CGVS verklaarde dat hij dicht bij het standbeeld woonde van Robert Mensah in Takoradi (zie gehoor CGVS, p 22). Voorts zegt u ook bij het CGVS 'Ik ging er misschien om de 2 weken. Ik ging er misschien 2 of 3 keer per maand.' (zie gehoor CGVS, p 22). Ook over het uiterlijk van Ahin legt u tegenstrijdige verklaringen af; u zegt immers 'Als je Ahin ziet, hoe hij is gekleed; je ziet dat hij homo is. Niemand moet het hem vertellen. Als je op café bent. Ik verberg het wat maar met Ahin, het komt open.' (zie gehoor CGVS, p 20). In de loop van het gehoor past u deze verklaring echter aan door te stellen 'Alleen als hij zich opkleedt, kan je zien dat hij homo is. Ik kon het niet zien in het beginstadium. Maar het was later.' (zie gehoor CGVS, p 24). Het feit dat u geen coherente antwoorden geeft over uw partner, waarmee u anderhalf jaar een relatie zou hebben, is een volgende negatieve indicatie. Bovendien veronderstelt u dat hij voordien al een andere partner heeft gehad (zie gehoor CGVS, p 26), maar heeft u hierover blijkbaar nooit verder gepraat. U zegt dat u niet sprak over het leven als een homo; 'Neen. We spraken er niet over. Hij heeft me er mee benaderd; later, ik accepteerde het. Hij zette me erin.' (zie gehoor CGVS, p 26). Het is opmerkelijk dat u niet met uw partner sprak over jullie 'anders' zijn en de eventuele belemmeringen en beslommingen die hiermee te maken hadden. Zeker wanneer u wel via uw partner Ahin te weten kwam dat er vijf mensen in het ziekenhuis werden gezet en vervolgens werden vermoord omwille van hun geaardheid (zie gehoor CGVS, p 17-18). Het is niet aannemelijk dat dit geen

onderwerp van gesprek werd gezien jullie situatie. Zeker wanneer u verklaart dat jullie sinds september 2014 in het dorp werden gezien als homo's (zie gehoor CGVS, p 20).

U verklaart dat homo's in Ghana worden gedood, dat er geen gevangenisstraf aan te pas komt (zie gehoor CGVS, p 10). Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er wel degelijk gevangenisstraffen worden uitgesproken. **Van een persoon die in een maatschappij leeft die over het algemeen vijandig en ongevoelig is tegenover hem, zoals de homoseksuelen in Ghana, mag verwacht worden dat hij hierop anticipeert en zich inlicht over de gevaren die hij loopt om te leven in een dergelijke samenleving.**

Binnen deze context is het niet aannemelijk dat u, wanneer u op de hoogte was dat de dorpingen wisten dat u homo bent en gezien uw verklaringen dat alle homoseksuelen in Ghana onmiddellijk gedood worden, als enige maatregelen neemt om vroeger van uw boerderij terug naar huis te gaan en dat u naar de weg kijkt om te zien of er iemand naar uw huis komt. U verklaart dat Ahin nog steeds naar uw huis kwam (zie gehoor CGVS, p 22). **Indien u er werkelijk van overtuigd was dat u zou kunnen gedood worden omwille van uw geaardheid, is het niet aannemelijk dat u niet meer voorzorgen nam.**

U vertelt dat de dorpingen wisten dat jullie een koppel waren '...door de manier waarop hij me vasthoudt. Ook, ze zagen mij dat ik op zijn knie zat aan de brug.' (zie gehoor CGVS, p 20). Wanneer de PO polst of het gangbaar is dat een man op de schoot van een man zit, zegt u 'Nee. Een man kan niet op een man zitten. Ze (nvdr mensen van het dorp) zien het zo. Ik woon niet in een stad maar in een dorp. Het is een klein dorp... Eender wat je doet, ze zien het, heel gemakkelijk.' (zie gehoor CGVS, p 21). In de loop van het gehoor past u deze verklaring echter aan en zegt u 'Het is niet open. Waar we zitten, het is niet in het dorp. Het is gewoon een burg waar we zitten, het is niet in het dorp.' (zie gehoor CGVS, p 27).

Het dient te worden opgemerkt dat bovenstaande verklaringen elke geloofwaardigheid missen, geenszins getuigen van doorleefde ervaringen, absoluut niet weten te overtuigen, en volledig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele relatie met Ahin.

Bijkomend dient hierover te worden opgemerkt dat u, binnen uw vermeende homoseksuele relatie, zeer onvoorzichtig en roekeloos gedrag vertoonde (bv. door op de schoot van uw partner te gaan zitten in het openbaar), dat binnen de (ook door u geschetste) homofobe context in Ghana niet aannemelijk is.

Tot slot kan worden opgemerkt dat uw relaas bij het CGVS een opmerkelijke tegenstrijdigheid bevat met uw verklaringen bij de DVZ. Zo zou u bij de DVZ door een grijze auto zijn tegengehouden en wist u niet wie erin zat (zie vragenlijst CGVS, vraag 4, ingevuld bij de DVZ op 29 januari 2014), terwijl u tijdens het gehoor bij het CGVS verklaart dat het om een groene wagen ging en dat er militairen in zaten (zie gehoor CGVS, p 9).

Gelet op voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legt geen documenten voor ter ondersteuning van uw relaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van artikel 1, A, 2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen; van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: vreemdelingenwet); van de artikelen 3 en 4 van de wet van 29 juli 1991 op de formele motivering van bestuurshandelingen.

Verzoekers verweer luidt als volgt:

"Dat verzoeker steevast de vooringenomen en onterechte beslissing van de Commissaris-generaal verwerpt en betwist, zoals hierna aangetoond zal worden:

A. Wat de seksuele geaardheid van verzoeker betreft: de ontdekking en de beleving van zijn homoseksualiteit in Ghana:

Ten eerste dient het te worden opgemerkt dat de Commissaris-generaal in geen enkel opzicht rekening heeft gehouden met de lage scholingsgraad van verzoeker die verklaard heeft zijn hele leven lang

landbouwer te zijn geweest en met moeite de lager school te hebben afgemaakt. Op een bepaald ogenblik tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal verklaarde verzoeker 'ik ben van het dorp, ik weet niet veel'(gehoor verslag p.30).

Dat bepaalde vraagstelling en het niveau van het gehoor mogelijk te hoog was en te moeilijk om volgen voor verzoeker.

Ook valt het op dat doorheen het interview de dossier behandelaar de vragen verschillende malen heeft moeten stellen, omdat deze veel te moeilijk waren voor verzoeker. En ook al werden de vragen correct gesteld, dan bleek uit de antwoorden van verzoeker dat hij hij de draagwijdte van de vragen niet begreep en daarom dus vaak volledig naast de kwestie antwoordde.

Dat verzoeker bijgevolg zich niet kan vinden in de snoeiharde kritiek van de Commissaris generaal die volledig ten onrecht heeft geoordeeld dat 'Uw verklaringen geven dan ook geen blijk van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op een volledig en manifest gebrek aan doorleefde ervaringen'; terwijl een en ander duidelijk te maken heeft met een zeer lage scholingsgraad en mogelijk omdat een andere culturele bagage heeft en mogelijk bij onmacht was om op de vaak te moeilijk geformuleerde vragen te begrijpen die ook te beantwoorden.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat dat de Commissaris generaal als premisse bij de beleving en ontdekking van homosexualiteit het volgende poneert:

- "Homoseksualiteit veronderstelt immers geen theoretische, verstandelijke beslissing of keuze, doch een feitelijke, aangeboren voorkeur en voorliefde voor personen van hetzelfde geslacht(..).

- bij de ontdekking, en het ontluikende besef van uw homoseksuele geaardheid, helemaal geen vragen stelde(...)"

- ...homoseksualiteit - die manifest afwijkend is van uw directe leefomgeving, en normalerwijze aanleiding geeft tot enige introspectie en reflectie, gepaard met gemengde gevoelens en eventuele twijfels.."

Volledig ten onrechte beweert de Commissaris-generaal dat verzoekers verklaringen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn homoseksuele geaardheid niet doorleefd zijn omdat zij niet zouden stoken met de premisses die de Commissariaat-generaal heeft vooropgesteld van wat de ontdekking en de beleving van homosexualiteit zou moeten zijn.

Verzoeker volhardt in zijn subjectieve verklaringen dat zijn ontdekking en beleving van zijn homosexualiteit een subjectieve bewuste keuze is.

Verzoeker heeft dienaangande verklaard dat hij namelijk nooit een relatie heeft aangegaan met vrouwen. Bovendien heeft hij daaraan toegevoegd dat hij een erectieprobleem heeft, waardoor hij geen 'normale' seks kan hebben met een vrouw, noch met een man. Daar fysieke seksuele genot voor verzoeker heel belangrijk is, heeft hij dan ook bewust gekozen om homoseksueel te worden, dat was in 2014.

Voor verzoeker is homosexualiteit ook het hebben van seks met een man én seksuele genot ervaren met een man. Seksuele genot is belangrijk, zeer belangrijk voor verzoeker, maar dat is niet de essentie. Belangrijk is ook samenzijn met een partner, om elkaar geven en het is net als in een heteroseksuele relatie(zie gehoor p 15).

Tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal werd verzoeker er attent op gemaakt door de dossierbehandelaar dat hij alles moest uit te 'kast halen en vertellen om een goed beeld te krijgen van zijn asielrelaas, reden waarom verzoeker dan ook heel expliciet is geweest in de uiteenzetting van zijn relaas.

Het is dan ook niet ernstig dat de Commissaris generaal hem thans verwijt dat hij te veel gefocust heeft op het fysiek-seksuele, terwijl hij daartoe werd aangemoedigd. Dat verzoekers ontdekking en beleving van zijn homosexualiteit afwijkt van de vooringenomen premisse die de Commissaris generaal heeft vooropgezet, zoals hierboven beschreven kan hem niet worden verweten, maar in elk geval verzoeker heeft enkel zonder taboe uiteengezet hoe hij zijn homosexualiteit heeft ontdekt en beleefd en volhardt dan ook in het geheel van zijn verklaringen.

Verzoeker is immers een extraverte persoon en heeft dan ook een extraverte persoonlijkheid. Hij koos er bewust voor om homoseksueel te worden nadat Ahin hem had benaderd en had geïntroduceerd als homo. Het voelde ok en hij had er helemaal geen probleem mee.

Uiteraard heeft verzoeker ook rekening gehouden met de afwijzende houding van de Ghanese maatschappij die homoseksuelen blijven stigmatiseren op sociaal en religieus vlak. Verzoeker heeft herhaaldelijke malen benadrukt dat homoseksuelen in Ghana worden vermoord. Gelukkig dat hij in dorp woonde en hij de enige homo was in het dorp en niet in de stad.

Hoe dan ook, ook in het dorp heeft verzoeker aan de lijve moeten ontdekken hoe gevaarlijk het leven was homoseksueel en heeft hij tussen september 2014 en december 2014 aangevoeld dat hij en zijn vriend niet werden aanvaard.

Ahin kwam dan ook veel minder op bezoek op zijn boerdrijf en verzoeker op zijn beurt nam de nodige voorzorgen en zorgde dat hij telkens voor valavond terug uit zijn boerderij kwam om niet te worden

aangevallen door homofobe dorpelingen, tot het noodlot sloeg op Ahin en werden aangevallen door personen in een pick up en hij voor zijn leven moest rennen en uiteindelijk via zijn vriend Clerck naar België was gesmokkeld.

Uit de verklaringen van verzoeker en blijkt duidelijk dat hij op een subjectieve eigen manier invulling en inhoud heeft gegeven aan de ontdekking en de beleving van zijn homosexualiteit, iets wat de Ghanese samenleving als iets pervers en abnormaals beschouwt.

Verzoeker heeft bovendien recentelijk in België een vriend leren kennen en voegt foto's toe waaruit duidelijk moet blijken dat hij weldegelijk homoseksueel is in hart en nieren(zie stuk 2, 5foto's).

Verzoeker betwist welkdanige tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd.

Uit de bestreden beslissing blijkt tenslotte de Commissaris –generaal erkent dat Ghana een onuitgesproken homofobe samenleving is waar homosexualiteit strafrechtelijk beteugeld wordt en waar homoseksuelen zoals verzoeker geen schijn van kans hebben en waar zij gedwongen zijn om het land te ontvluchten, wat verzoeker dan ook gedaan heeft.

Bijgevolg kan verzoeker de premisse van de Commissaris-generaal niet bijtreden waar hij stelt dat verzoeker de ontdekking en de beleving van zijn homosexualiteit niet aannemelijk heeft gemaakt en tevens ook niet de relaties die hij zou gehad hebben.

Aan de hand van de verklaringen van verzoeker kan immers niet getwijfeld worden dat hij intrinsiek homoseksueel is en dat homosexualiteit een subjectieve beleving is dat niet beantwoord aan vooropgestelde vooringenomen 'universe houding', zoals de Commissaris generaal poneert.

B. Wat de kennis van de leefwereld en de juridische positie van homoseksuelen in Ghana betreft:

De verklaring van verzoeker in het gehoorverslag in verband met de positie van homoseksuelen in Ghana zijn afdoende te noemen.

De Commissaris-generaal heeft verzoeker een aantal vragen gesteld in verband met de wetgeving betrekking hebbend op homosexualiteit. Verzoeker heeft de toets met glans doorstaan. Verzoeker verklaarde immers praktische dat voor zover hij weet homo's in Ghana in de praktijk vermoord worden. Verzoeker is immers quasi ongeletterd en hem kan niet verweten worden dat hij niet de details te hebben gegeven over de homoseksuele wetgeving in Ghana.

Dat de kern van het asielrelaas van verzoeker duidelijk is, met name hij homoseksueel is en dat hij daardoor Ghana heeft moeten verlaten nadat zijn vriend Ahin er werd vermoord enkel alleen omwille van zijn geaardheid.

Verzoeker stond aldus machteloos, tegenover de dorpelingen en de Ghanese overheid die hem als homoseksueel niet zullen beschermen. Verzoeker dient heeft noodgedwongen Ghana moeten ontvluchten omdat hij gekozen heeft voor zijn geaardheid.

(...)"

Ter ondersteuning voegt verzoeker vijf foto's toe van verzoeker met een blanke man, onder meer samen in ontbloot bovenlijf op een bed.

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Vooreerst dient opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de asielzoeker toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Ghanese samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Waar verzoeker verwijst naar het feit dat hij ongeschoold zou zijn en dat de vragen te moeilijk waren, dient te worden vastgesteld dat uit het gehoor niet blijkt dat verzoeker moeite had om de vragen te beantwoorden. Indien er zich al onduidelijkheden voordeden, werd de vraag hersteld. Verzoeker toont niet concreet aan welke vraagstelling niet aan zijn profiel beantwoordt. De advocaat die verzoeker bijstond tijdens diens gehoor maakte geen opmerkingen over de gestelde vragen. Daarenboven betreffen het vragen over de ontdekking en beleving van zijn seksuele geaardheid; derhalve moet aangenomen worden dat verzoeker vanuit zijn eigen beleavingswereld kan antwoorden en zich niet hoeft te bedienen van kennis die kan verworven worden op scholen.

Verzoeker omschrijft de homoseksuele geaardheid als een keuze (gehoor CGVS, p. 12 – 13). Het betreft volgens verzoeker tevens een keuze die verbonden is met het hebben van seks (ibid., p.13) en waarvan men overtuigd kan worden (gehoor, p.18). Dit is een niet aanvaardbare zienswijze over een seksuele geaardheid die intrinsiek aan de persoonlijkheid is verbonden. Deze aan de persoon gebonden geaardheid wordt niet tijdens het leven 'verworven' door het maken van een bewuste keuze.

Verzoeker voert in het verzoekschrift aan: *"Verzoeker heeft dienaangande verklaard dat hij namelijk nooit een relatie heeft aangegaan met vrouwen. Bovendien heeft hij daaraan toegevoegd dat hij een erectieprobleem heeft, waardoor hij geen 'normale' seks kan hebben met een vrouw, noch met een man. Daar fysieke seksuele genot voor verzoeker heel belangrijk is, heeft hij dan ook bewust gekozen om homoseksueel te worden, dat was in 2014."* Het is echter tegenstrijdig te stellen dat hij door een erectieprobleem geen seksuele betrekkingen kan hebben *"met een vrouw, noch met een man"* om vervolgens daaraan te koppelen dat *"fysiek seksueel genot"* heel belangrijk is, laat staan dat dit dan ook een bewuste keuze voor homoseksualiteit kan impliceren. Indien verzoeker daadwerkelijk een erectieprobleem zou hebben waardoor hij geen seksuele betrekkingen kon hebben, kon hij ook geen inschatting maken van seksueel genot. Daarenboven blijkt opnieuw dat verzoeker zijn voorgehouden geaardheid uitsluitend relateert aan het stellen van seksuele handelingen. Verzoeker komt inzake deze seksuele handelingen in zijn verklaringen niet verder dan de hieromtrent geldende clichés (zie o.a. gehoor, p.13); hetzelfde geldt overigens voor andere aan homoseksuelen toegeschreven eigenschappen (wijze van bewegen (gehoor, p.11), het geven van "tekens" (gehoor, p.10)). Deze vaststellingen ondermijnen andermaal verzoekers geloofwaardigheid.

Inzake verzoekers homoseksuele relatie met Ahin stelt de bestreden beslissing:

"Wanneer u wordt gevraagd naar de volledige naam van Ahin, zegt u 'dat u hem gewoon Ahin noemde' (zie gehoor CGVS, p 28). Verder bent u niet op de hoogte of hij al dan niet broers of zussen heeft (zie gehoor CGVS, p 28) en of hij kinderen heeft (zie gehoor CGVS, p 29). Daarenboven dient opgemerkt te worden dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat u niet wist waar Ahin woonde en dat u nooit naar zijn huis ging (zie verklaringen DVZ, vraag 15B, opgemaakt op 29 januari 2015), terwijl u bij het CGVS verklaarde dat hij dicht bij het standbeeld woonde van Robert Mensah in Takoradi (zie gehoor CGVS, p 22). Voorts zegt u ook bij het CGVS 'Ik ging er misschien om de 2 weken. Ik ging er misschien 2 of 3 keer per maand.' (zie gehoor CGVS, p 22). Ook over het uiterlijk van Ahin legt u tegenstrijdige verklaringen af; u zegt immers 'Als je Ahin ziet, hoe hij is gekleed; je ziet dat hij homo is. Niemand moet het hem vertellen. Als je op café bent. Ik verberg het wat maar met Ahin, het komt open.' (zie gehoor CGVS, p 20). In de loop van het gehoor past u deze verklaring echter aan door te stellen 'Alleen als hij zich opkleedt, kan je zien dat hij homo is. Ik kon het niet zien in het beginstadium. Maar het was later.' (zie gehoor CGVS, p 24). Het feit dat u geen coherente antwoorden geeft over uw partner, waarmee u anderhalf jaar een relatie zou hebben, is een volgende negatieve indicatie. Bovendien veronderstelt u dat hij voordien al een andere partner heeft gehad (zie gehoor CGVS, p 26), maar heeft u hierover blijkbaar nooit verder gepraat. U zegt dat u niet sprak over het leven als een homo; 'Neen. We spraken er niet over. Hij heeft me er mee benaderd; later, ik accepteerde het. Hij zette me erin.' (zie gehoor CGVS, p 26). Het is opmerkelijk dat u niet met uw partner sprak over jullie 'anders' zijn en de eventuele belemmeringen en beslommingen die hiermee te maken hadden. Zeker wanneer u wel via uw partner Ahin te weten kwam dat er vijf mensen in het ziekenhuis werden gezet en vervolgens werden vermoord omwille van hun geaardheid (zie gehoor CGVS, p 17-18). Het is niet aannemelijk dat dit geen onderwerp van gesprek werd gezien jullie situatie. Zeker wanneer u verklaart dat jullie sinds september 2014 in het dorp werden gezien als homo's (zie gehoor CGVS, p 20)."

Verzoeker voert geen concreet verweer tegen deze vaststellingen, die steun vinden in het dossier en pertinent zijn. Deze motieven worden door de Raad overgenomen.

De bestreden beslissing stelt:

"Tot slot kan worden opgemerkt dat uw relaas bij het CGVS een opmerkelijke tegenstrijdigheid bevat met uw verklaringen bij de DVZ. Zo zou u bij de DVZ door een grijze auto zijn tegengehouden en wist u

niet wie erin zat (zie vragenlijst CGVS, vraag 4, ingevuld bij de DVZ op 29 januari 2014), terwijl u tijdens het gehoor bij het CGVS verklaart dat het om een groene wagen ging en dat er militairen in zaten (zie gehoor CGVS, p 9)."

Verzoeker voert geen concreet verweer tegen deze vaststellingen, die steun vinden in het dossier en pertinent zijn. Deze motieven worden door de Raad overgenomen.

Voormelde vaststellingen leiden, gelet op de devolutieve werking van het beroep, tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid. Aangezien verzoeker zijn geaardheid niet aannemelijk maakt, kan evenmin geloof worden gehecht aan de daaruit voortvloeiende vervolgingsfeiten.

Kritiek op de overige overtuigende motieven kan zijn geloofwaardigheid niet herstellen.

De verwijzing naar de foto's gevoegd bij het verzoekschrift zijn niet dienstig. Deze foto's betreffen, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas, een geënceneerde situatie die bezwaarlijk verzoekers geaardheid kunnen ondersteunen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS